

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 189/2020
04.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, др Илије Зиндовића и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца „Ирва Инвестиције“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Дарко Комненовић, адвокат у ..., против туженог „Директна банка“ АД Крагујевац, чији је пуномоћник Јована Дотлић, адвокат у ..., ради утврђења и стицања без основа, вредност предмета спора 681.367,64 динара, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2257/19 од 20.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 04.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија туженог.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2257/19 од 20.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 2419/2018 од 05.02.2019. године, у ставу првом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је одредба члана 10. став 1. Уговора о дугорочном кредиту партија ..., шифра партије ... од 14.05.2008. године ништава и да не производи правно дејство. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да плати тужиоцу на име главног дуга износ од 681.367,64 динара са законском затезном каматом почев од 14.05.2008. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 92.227,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 2257/19 од 20.02.2020. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде тужени је изјавио ревизију позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. Закона о парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу

равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу цитиране законске одредбе, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени законски услови за изјављивање те ревизије. Није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, закључак је да одлучивање судова не одступа од праксе изражене кроз одлуке овога суда у истоврсним предметима. Посебно, у нижестепеним пресудама изражени ставови о дозвољености уговарања трошкова кредита у складу су са правним ставом усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 22.05.2018. године о овом питању, тако да нема потребе за одлучивање о посебној ревизији. Зато је на основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено као у првом ставу изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредаба члана 410. у вези са чланом 479. став 6. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11...са изменама) и одлучио да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против одлуке против које се не може изјавити.

Према одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена. Одредбом члана 480. став 2. Закона прописано је да ако у одредбама ове главе није другачије прописано у поступку у привредним споровима сходно се примењују остале одредбе овог закона. У привредним споровима, спорови мале вредности, по члану 487. став 1. Закона о парничном поступку су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је у предметном спору поднета 07.05.2018. године. Тужбени захтев је постављен за новчано потраживање у износу од 681.367,64 динара, што је противвредност испод 30.000 евра. Зато се ради о привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. став 1. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић